

TOTES LES NOTES

Nadal té totes les notes del pentagrama: Podem parlar de la Grandesa de Déu que no es disfressa per semblar un home, sinó que realment s'humanitza. I que aquest **fet és el més extraordinari de la història** o podem parlar dels nostres sentiments que es fan més tendres. També podem plantejar la necessitat de tornar als orígens amb **l'austeritat pròpia del pessebre** o potser recordar que no ens fonguem en un consum embafador.

Nadal estimula els sentiments i es fan més visibles. Convé prendre consciència que **mentre anem buscant i desitjant, és que no ens acomodem al que tenim**. Estem vius! Quan el que desitgem es queda en les ofertes de consum significa que tenim una meta molt curta. **Quan preferim acomodar-nos al que hi ha, significa que hem renunciat a alternatives** potser necessàries.

L'autèntic Nadal ens demana pensar que no podem enganjar-nos posant vernís brillant o una lluminària cada vegada més potent. Nadal té a veure amb l'anunci de Pau que ve del Cel. I va destinat als homes de bona voluntat. Nadal ens fa descobrir que **Déu no és espectador** lamentant la sort dels homes, sinó que **assumeix la feblesa humana i la transforma**.

L'Àngel ens anuncia que vol néixer dins nostre la vida divina, no pas en idees o en els somnis, sinó realment. I celebrem que **la Paraula posa la seva casa entre nosaltres**.

La fe ens fa desitjar amb passió allò que esperem. **La fe és la força dels petits**, la confiança en l'Infant que neix i que ens dóna una joia que ens permet **esperar contra tota esperança**.

El creient és portador d'esperança i per tant d'alegria i per tant d'una joia que ens ve ja de Betlem. Els àngels canten; el cel i la terra està de festa; els pastor i els reis són transformats i van a celebrar que **ha nascut el qui ha de fer que el món sigui nou**. Ja des d'ara i aquí. Per això hem de felicitar-nos aquests dies. **Des de l'Encarnació no hi ha divisió entre cel i terra**. El qui ens estima ho lliga tot.

TODAS LA NOTAS

Navidad tiene todas las notas del pentagrama: Podemos hablar de la Grandeza de Dios que no se disfraza para parecer un hombre, sino que realmente se humaniza. Este **acontecimiento es el más importante de la historia**; o podemos hablar de nuestros sentimientos que estos días se hacen más tiernos; también podemos plantear la necesidad de volver a los orígenes con la **austeridad propia del pesebre** o quizás ponernos en alerta para no confundirse con el consumo embriagador.

Navidad estimula los sentimientos y los hace visibles. Debemos concienciarnos que **mientras buscamos y deseamos significa que no nos acomodamos a lo que tenemos**.

¡Estamos vivos! Cuando lo que deseamos se queda en las ofertas de consumo significa que tenemos una meta muy pobre. **Quando preferimos acomodarnos a "es lo que hay", significa que hemos renunciado a alternativas** quizás necesarias.

La auténtica Navidad nos pide pensar que no podemos mentirnos con barniz o unas luces cada vez más espectaculares. Navidad es el anuncio de la Paz que viene del Cielo y va destinado a los hombres de buena voluntad. Navidad nos hace descubrir que **Dios no es un espectador** que lamenta la suerte

de los hombres, sino que **asume la debilidad humana y la transforma**.

El Ángel anuncia que quiere nacer en nosotros la vida divina, no en ideas o sueños sino realmente. Y en Navidad celebramos que **la Palabra ha plantado su tienda entre nosotros**.

La fe nos hace desear con pasión lo que esperamos. **La fe es la fuerza de los pequeños**, es la confianza en el Niño que nace y nos trae un gozo que nos permite **esperar contra toda esperanza**.

El creyente es portador de esperanza y por ello de alegría que nos viene de Belén. Los ángeles cantan; cielos y tierra se suman a la fiesta; los pastores y los reyes transformados celebran que **ha nacido el que hace que el mundo sea nuevo**. Ya ahora, aquí. Por ello hemos de felicitarnos estos días. **Desde la Encarnación no hay división entre cielo y tierra**. Quien nos ama lo une todo.

MOVIMENT PARROQUIAL

Batejos

Octubre

Helena Marín Prieto
Clàudia Marín Prieto
Iker Caballero Hidalgo
Ariadna Cano Palau

Novembre

Andrea Peralta Aranda
Paula Peralta Aranda
Paula García Pastor
Tomás-Nahuel Cuello
Adrián Sánchez Lara
Aina Anguera Gámez

Enterraments

Octubre

Juan Ramírez Iglesias

Novembre

Sebastián Gabarri Amador

Desembre

Aurelio Medina Villena
Basilio Ubal Pérez
Juan Núñez Rodríguez

Catequesi d'infants

Primer curs: 32 infants
Segon curs: 30 infants

Catequesi de confirmació:

Hi participen 36 adolescents

14 Catequistes

Esplai Tots constantinencs

10 monitors
48 infants

L'Església és oberta moltes hores, tot un signe.

Cada dia de les 6 de la tarda a les 8 del vespre.
Dijous de 9 del matí a les 8 del vespre.
Dissabte de 10 a 12 hores.
Diumenges de les 8 del matí a la 1 del migdia.

Càritas

Hace que las Navidades sean buenas

**Demuéstralo con un gesto
Comparte tus alimentos**

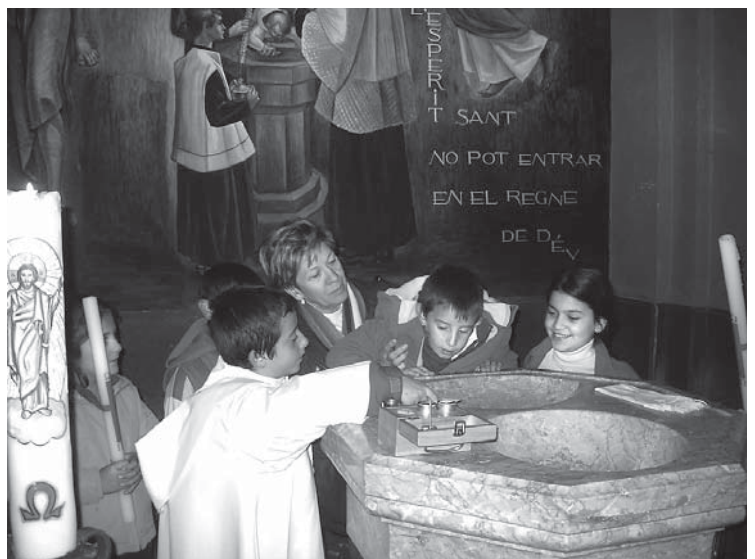
Sábado 15 y domingo 16 en la Iglesia
Hasta al día 22 en las tiendas de alimentación que lo acepten

Un grup de catequesi de Confirmació de convivències a Vallfogona de Riucorb i a Guimerà

De nou la parròquia es va fer present a la Fira multisectorial. Una entitat diferent amb una presència diferent.

A la catequesi de segon. "Aprenent què és el baptisme"

Col·loquis amb experts

Els divendres a les 9 del vespre al Centre Parroquial

Gener, dia 25

JAUME VALLCORBA PLANA
Editor
Reivindicació de la cultura escrita.

Febrer, dia 22

JOSÉ Mª FERRÉ DE LA PEÑA
Ambaixador de l'Estat Espanyol,
amb missió especial, al món islàmic.
Perspectives de pau a l'Orient Mitjà.

Març, dia 25

XAVIER RIUS FERRÚS
Catedràtic a la Universitat Rovira i Virgili
Conseqüències de la Globalització.

Abril, 25

ANDREU MUÑOZ MELGAR
Arqueòleg. Director del Museu Bíblic
*El cristianisme primitiu a Tàrraco
i en el seu entorn.*

Maig, 23

MONTSERRAT COLL
Directora General d'Afers Religiosos
de la Generalitat de Catalunya
Laïcitat i actuacions de govern.

Juny, dia 13

M. ROSA TEIRA ESMATGES
Dra. Enginyera Agrònoma i membre
del Comitè Intermón i Oxfam a Lleida
*El paper de les ONG i el desenvolupament.
El cas de INTERMON.*

A l'Esplai les àvies també ensenyen
i els petits s'encanten descobrint allò que era de sempre.

Una manera de felicitar el Nadal. Els de Confirmació
fent el graffiti que està a la façana de l'Església

COMUNITAT CRISTIANA DE SANT FELIU, M

ACCIÓ — Compromís
(a la societat)

Càritas:

Atenció a les necessitats bàsiques
Acompanyament
Acollida d'immigrants
Ajuts internacionals
Servei de Filigrana
Atenció als malats

REFLEXIÓ — Catequesi
(al Centre parroquial)

Formació de pares i catequistes
Moviment Vida Creixent
Catequesi d'infants
Catequesi d'adolescents
Preparació al matrimoni cristià
Col·loquis

***educació en l'esplai**

CONTEMPLACIÓ — Pregària
(a l'Església)

Celebració de la fe
Vetlla de pregària
Espai de silenci

1750 ANIVERSARI DEL MARTIRI DE SANT FRUCTUÓS, BISBE DE TARRAGONA, I SANT AUGURI I SANT EULOGI, DIAQUES

El 21 de gener del 2009 es compliran exactament 1.750 anys del martiri dels sants Fructuós, bisbe de Tarragona, i Auguri i Eulogi, diaques d'aquesta venerable Església d'arrels paulines. La nostra església diocesana i la societat civil de Tarragona es disposa a celebrar un any per aprofundir i divulgar el testimoni d'aquests sants i ciutadans compromesos que tan lligats estan a les arrels de la nostra història.

El papa Benet XVI, el 6 d'agost de 2007, va concedir a l'Església de Tarragona, a petició de l'arquebisbe Jaume Pujol, la gràcia de la celebració d'un any jubilar amb motiu d'aquesta commemoració. Aquest any és, doncs, un temps de gràcia per a tots els fidels de la nostra Església. La memòria dels nostres màrtirs ens ha de fer créixer en la comunió eclesial. L'any jubilar comença el 21 de gener de l'any 2008 i acabarà el mateix dia de l'any 2009.

El Jubileu és una invitació oberta a tots els fidels i també als qui es troben distants de la fe i desitgen tornar de nou a la vida cristiana.

Som convidats a obrir el cor a la conversió i a la comunió a través de l'eucaristia.

Durant aquest any JUBILAR, DE GRÀCIA I DE FESTA es proposa pelegrinar al lloc martiri de l'anfiteatre i retrobar-nos com Església diocesana a l'església mare, la Catedral. També pot obtenir-se la gràcia del Jubileu pelegrinant al Seminari ja sigui a la capella de Sant Pau o a la Capella Major.

L'any 259, sota les persecucions contra els cristians empreses pels emperadors Valerià i Gal·liè, el bisbe de Tàrraco Fructuós i els seus dos diaques, Auguri i Eulogi, morien cremats vius a l'amfiteatre de la ciutat. D'aquesta realitat històrica ara farà 1.750 anys. El seu martiri era la primera anella d'una llarga cadena de testimonis que faria transmetre i perdurar la fe fins arribar a les generacions presents

Més enllà del seu protagonisme i de la seva importància històrica, són referents humans i cristians en la consciència col·lectiva del nostre temps. Ciutadans compromesos amb la seva societat i dignes ministres de l'Església a la qual van servir fins a la mort, van mantenir la convicció dels seus principis reforçada per fermes actituds de fe, d'amor, de caritat i de valentia.

És així que els nostres protomàrtirs constitueixen, més que mai, un far i una bona carta de navegació per als cristians del segle XXI. De manera similar a sant Fructuós, nosaltres també vivim enmig d'una societat de grans canvis i som cridats a transformar el món des del nostre carisma i des del nostre compromís humà il·luminats constantment per la Paraula de Déu.

Las Actes del martiri de sant Fructuós són un document contemporani als fets que relaten. Són també les més antigues conservades a la península ibèrica i un referent hagiogràfic capital per l'estudi del cristianisme primitiu hispànic. Aquí en tenim un fragment:

"Mentre Fructuós, amb els seus diaques, era conduït a l'amfiteatre, el poble començà a doldre's del bisbe Fructuós, pel gran amor que li tenien no tan sols els germans sinó també els

pagans, ja que Fructuós era tal com l'Esperit Sant, per boca de l'apòstol sant Pau, vas d'elecció i mestre dels pagans, havia manifestat que calia que fos un bisbe. Per això, també els soldats, sabent que s'encaminava cap a una glòria tan gran, més se n'alegraven que no pas se'n dolien.

Com fos que molts dels germans li oferissin una barreja perquè la begués, ell va respondre:

—Encara no és hora de trencar el dejuni.

De fet, eren només entre les deu i les onze del matí.

El dimecres, tot i ser a la presó, Fructuós havia observat el dejuni com era costum. I ara, el divendres, joïós i confiat, es delia per acabar-lo, amb els màrtirs i profetes, en el paradís que Déu té preparat per als qui l'estimen.

Quan arribà a l'amfiteatre, se li atansà de seguida Augustal, lector seu, i li demanava plorant que permetés de descalçar-lo. Però el benaurat màrtir, coratjós i alegre, segur de la promesa del Senyor, li respongué:

—Deixa-ho fill, jo mateix em descalço.

Ja descalçat, se li apropà un company d'armes i germà nostre que es deia Fèlix i, estrenyent-li la mà dreta, li suplicava que es recordés d'ell.

Fructuós li va respondre, amb veu forta perquè tots ho sentissin:

—Ara, em cal pregar per l'Església catòlica, estesa d'orient a occident.

4. Així doncs, dret davant la porta de l'arena de l'amfiteatre, a punt d'encaminar-se vers la corona immarcescible més que no pas al suplici, en presència dels soldats beneficiaris —el nom dels quals abans hem esmentat— que vigilaven encara que fos per raó del seu ofici, Fructuós, mogut per l'Esperit Sant que parlava i ensenyava, digué de manera que ho sentiren tant els soldats com els nostres germans:

—Mai no us mancarà pastor. I no podran defallir l'amor i la promesa del Senyor ni en aquest món ni en l'altre, perquè això que ara veieu és breu com la feblesa d'una hora.

Així doncs, havent consolat la comunitat de germans, van entrar a la salvació, dignes i feliços de patir aquell martiri, perquè rebien el fruit promès en les Santes Escriptures. Esdevingueren semblants a Ananies, Azaries i Misael, ja que també en ells es representava la Trinitat divina. En efecte, posats dins el foc d'aquest món, el Pare no els abandonava, el Fill venia a ajudar-los i l'Esperit caminava entre les flames.

Quan s'hagueren consumit els cordills amb què els havien lligat les mans, Fructuós, segur de la resurrecció, recordant el costum que tenia durant la pregària divina, s'agenollà tot joïós, i pregava a Déu en la forma de la creu victoriosa del Senyor."